

concerto
BUDAPEST

**BACH /
BEETHOVEN /
BRAHMS //**

2026. március 20. /
péntek 19.30 /
Zeneakadémia

Vezényel:
Arvid Engegård

Mihail Pletnyov
zongora

J. S. BACH

D-dúr prelúdium és fúga, BWV 532
(Ottorino Respighi feldolgozásában)

BEETHOVEN

1. (C-dúr) zongoraverseny, op. 15

1. *Allegro con brio*
2. *Largo*
3. *Rondo. Allegro scherzando*

– szünet –

BRAHMS

2. (D-dúr) szimfónia, op. 73

1. *Allegro non troppo*
2. *Adagio non troppo*
3. *Allegretto grazioso (Quasi Andantino) – Presto ma non assai*
4. *Allegro con spirito*

Mihail Pletnyov zongora

Vezényel: **Arvid Engeström**

CONCERTO BUDAPEST SZIMFONIKUS ZENEKAR - zene szenvedéllyel

A Concerto Budapest szimfonikus zenekar Magyarország egyik vezető nagyzenekara. Egyéni hangzásával, nagy ívű műsorszerkesztésével különleges és meghatározó szereplője a magyar és nemzetközi zenei életnek. Széles repertoárja a jól ismert klasszikusoktól napjaink kortárs darabjaiig terjed. Progresszív karaktere elementáris erővel nyilvánul meg zenészei játékában, előadásukat a zene szenvedélyes szeretetével teszik feledhetetlenné a közönség számára is. A zenekar egyike Magyarország legrégebbi együtteseinek, a több mint százéves múltat magáénak tudható Concerto Budapest elődje 1907-ben alakult meg. Zeneigazgatója és vezető karmestere a 2007-es centenárium óta Keller András világhírű hegedűművész-professzor, a Keller Quartet alapítója.

A Concerto Budapest Keller András személyében és vezetésével a magyar kamarazenélés legnemesebb tradícióit viszi tovább, melyeket Bartók Bélától és Weiner Leótól Végh Sándoron és Rados Ferencen át Kurtág Györgyig ívelő folytonosság és zenei szellemiség fémjelez.

A zenekar állandó vendégei olyan elismert magyar zenészek, mint Balázs János, Takács-Nagy Gábor, Ránki Dezső, Várjon Dénes, Kelemen Barnabás, Baráti Kristóf, Fenyő László, Szűcs Máté, Berecz Mihály és Perényi Miklós, visszatérő nemzetközi vendéglistái közé tartozik Gidon Kremer, Heinz Holliger, Isabelle Faust, Khatia Buniatishvili, Lucas Debargue, Mihail Pletnyov és Jevgenyij Koroljov.

A Concerto Budapest tiszteletbeli elnöke Kurtág György, a kortárs zene élő legendája.

Mihail Pletnyov

„Ha magamnak játszom, akkor minden erőmet arra összpontosítom, hogy megfeleljek a lehető legmagasabb mércének. Mindemellett persze tisztában vagyok vele, hogy az emberek figyelnek, és minél jobban játszom, annál jobban bevonódnak ők is, ami nélkül nem is volna érdemes színpadra lépni.”

© Felvégi Andrea

Johann Sebastian BACH

D-dúr prelúdium és fuga, BWV 532 (Ottorino Respighi feldolgozása)

VILLÁMOKOSÍTÓ

- 1.** Bach műve eredetileg orgonára íródott. A ma megszólaló zenekari változatot Ottorino Respighi készítette 1929-ben.
- 2.** Mint Bach legtöbb orgonaműve, valószínűleg ez is Weimarban született, 1710 körül.
- 3.** A prelúdium és fuga mint tételpár majd a Das Wohltemperierte Klavier sorozatnál szilárdul meg Bach életművében.

Talán nincs még egy olyan szerző a zenetörténetben, akinek többször és többféleképpen dolgozták volna fel a műveit, mint Bachnak. Minden zenét tanuló, zenét szerző és zenét hallgató ember örök tanára ő, az operát leszámítva valamennyi barokk műfajban alkotó és egyúttal tankönyvszerű példákkal szolgáló etalon. Dallamai örök érvényűek, struktúrái tanulmányozandók, és megállják a helyüket bármilyen zenei stílusban, formációban és korban. Nem csoda, hogy a bachi életmű oly gazdag orgonarepertoárja is folyamatos átdolgozások „áldozatául esik”. Hiszen az orgonára írt zene rétegműfaj, a művekben rejlő zene viszont a legszélesebb közönség elé való. Zongoraváltozatok és gyakran zenekari átíratok születnek ezekből az alkotásokból, amelyek így sokszor még több színt képesek megmutatni a mű és Bach zsenialitásából. A D-dúr prelúdium és fuga első tétele több szakaszból álló prelúdium, vagyis előjáték, amely rapszodikusán indul egy mélyből felfelé törő dallammal, majd fürge, díszített gesztusokkal folytatódik. A zene messzire kirándul az alaphangnemtől, és amikor visszatalál, akkor jövünk rá, hogy mindez még csak a prelúdium bevezetése volt. A terjedelmes főrész után a lassú zárószakasz is tartogat még új zenei anyagot, mielőtt végleg lezár D-dúrban. Összetett fuga következik, amelynek témája nagy amplitúdóval és sok ismétléssel hipnotizálja a közönséget. A hangkavalkád egyszer csak a legvadabb hangnemekbe modulál, és Bach épp akkor oldja fel a zenei feszültségeket, amikor a fülünk már nem bírná tovább tartani a lépést. A tételpárnak egészen 1845-ig kellett várnia, hogy megjelenjen nyomtatásban, azóta a koncerttermek kedvelt darabjává vált.

Ludwig van BEETHOVEN

1. (C-dúr) zongoraverseny, op. 15

VILLÁMOKOSÍTÓ

1. Bár sorszámát tekintve az első, a C-dúr zongoraverseny valójában Beethoven második alkotása a műfajban.
2. Beethoven saját magának írta a versenyművet, és az ő szólójával mutatták is be 1798-ban, Prágában.
3. A három tétel tipikus felépítést mutat: szonátaformájú nyitótétel, lírai lassú tétel és rondófinálé.

Amikor Beethoven zongoraműveit hallgatjuk, beleértve a zongoraversenyeit is, kicsit mindig őt magát is halljuk, hiszen rendkívüli pianista volt, és ennek megfelelően komponált erre a hangszerre. A szenvedélyes frázisokból, a korabeli hagyományokat feszegető megoldásokból kirajzolódik a csapzott hajú, magának való, fáradhatatlanul makacs, ugyanakkor végtelenül kreatív figura, a megunhatatlan zseni. Beethoven zongoraversenyeinek sorszámozásában az elkészültük és kiadásuk eltérő dátumai miatt van némi diszkrepancia, ma mégis a C-dúr művet tekintjük elsőnek. (Mindenesetre a „szerző első próbálkozása a műfajban” romantikus gondolatot engedjük el a zene hallgatása közben.) A nyitótétel egészen halk, mégis azonnal fülbemászó dallammal indul. Operaszerű és ünnepélyes melódiák és motívumok sorjáznak, mielőtt végre belép a szólista, hogy kicsipkézze az addig megismert zenei témákat. Rock and roll-szerű szakasz, misztikus hangvétel, éteri magasságok és virtuóz kadencia – csak néhány szín a tétel elképesztő palettájáról. A lassú tételben a vonósok hangszőnyege felett a zongora mutatja be az álomszép lírai témát. Egészen különleges a tétel hangszerezése: az megszokott, hogy egy klasszikus szerző elhagyja a trombitát és az üstdobot a lassú tételből, de Beethoven itt a fuvólát és az oboát is mellőzi. Van viszont klarinét, amely a zongora mellett a tétel másik főszereplője. A már-már chopini lírát megpendítő tétel után „scherzando”, vagyis „tréfás” jelölésű rondófinálé következik. A zongora által bemutatott rondótéma különlegessége, hogy a hangsúlyok mindig meglepő helyre esnek benne. A zongoristának többször keresztezett kézzel kell játszania, ami minden bizonnyal a 18. században is nagyon látványos effektusnak számított, ahogy a viharos moll zenétől a swings muzsikáig terjedő hangzások is sikert arathattak.

Arvid Engegård

„A Concerto Budapest számomra egyet jelent az otthonnal. Bármilyen más helyhez vagy zenekarhoz viszonyítva itt minden alkalommal úgy érzem, hazaérkeztem. Amit itt találok, az nagyon ritka, vagy inkább teljesen egyedi. Röviden úgy fogalmaznám meg, hogy a muzsikálás magaskultúrája.”

Johannes BRAHMS

2. (D-dúr) szimfónia, op. 73

VILLÁMOKOSÍTÓ

1. A négytételes szimfónia 1877 nyarán készült, nem sokkal az 1. szimfónia befejezése után.
2. A mű egésze a szimfónia legelején elhangzó háromhangos motívumból építkezik és nő ki magát.
3. A valamivel komorabb második tételt leszámítva a darab mindvégig derűs hangulatú.

„Az új szimfónia olyannyira melankolikus, hogy nem fogja tudni elviselni. A partitúrának gyászkerettel kell megjelennie” – írta kiadójának Brahms. Aki meghallgatja a szerző 2. szimfóniáját, rájön, hogy az üzenet erősen ironikus. De honnan ez a tréfás hangulat és felszabadultság? Brahms, aki hosszú-hosszú évekig küzdött a kérdéssel, vajon hogyan lehet Beethoven után szimfóniát írni, megugorva az akadályt, befejezve drámai hangvértelű 1. szimfóniáját, szinte azonnal belekezdett a következőbe, amely csak úgy kiszaladt a tollából. A békés Wörthi-tó partján, egy nyár alatt vetette papírra a művet, amely a vidéki élet pasztorális hangulatát árasztja, vagy ahogy Theodor Billroth fogalmaz: „tisztá kék ég, forráscsörgedezés, napfény és hűvös, zöld árnyék” kombinációja. Persze hangszerelését és formai építkezését tekintve Brahms nem távolodott el konzervatív stílusától, zenéje mégis lazább, könnyedebb, derűsebb lett, a világos és a sötét, a lírai és az erőteljes izgalmas ötvözete. Az első tétel elején azonnal bemutatkozik az a háromhangos motívum, amely segíti a hallgatót a műben való tájékozódásban. Az igen mozgalmas nyitótétel után komorabb, a nyugalom és a nyugtalanság határán billegő lassú tétel szól csellókon életre kelő főtémával, sötét fagotthangokkal ellenpontozva. Ezek a pillanatnyi felhők azonban csak azt a célt szolgálják, hogy még jobban felhívják a figyelmet a darabban uralkodó napfényre. A scherzo helyett inkább intermezzónak, közjátéknak nevezhető harmadik tételben szóló-oboa vezeti be a főtémát, amely később önmaga torzképévé alakul. Pengetett vonósok és fafúvóhangszőnyeg kíséri az oboát, az ütemváltások pedig izgalmassá és játékosá teszik a tételt. A szimfónia fáradhatatlan energiájú, kiszámíthatatlan fináléval zárul, amely tele van ellentétekkel, és Brahms egyik legfelszabadultabb zenéjébe torkollik.

Műismertető: **Mona Dániel**

concerto
BUDAPEST

FAURÉ / RAVEL / SAINT-SAËNS //

Bavouzet /
Takács-Nagy

2026. április 12. /
vasárnap 19.30 /
Zeneakadémia

FAURÉ Masques et bergamasques, op. 112
RAVEL D-dúr zongoraverseny bal kézre, M. 82
SAINT-SAËNS 3. (c-moll, „Orgona”) szimfónia, op. 78

Jean-Efflam Bavouzet zongora
Mészáros Zsolt Máté orgona
Vezényel: **Takács-Nagy Gábor**

STRAUSS / CZIFFRA / SCHÖNBERG / SCHUBERT / LISZT //

Balázs / Keller Quartet

2026. május 8. / péntek 19.30 /
Zeneakadémia

Kamarakonzert

STRAUSS–CZIFFRA A denevér – parafrázis

STRAUSS–SCHÖNBERG Kaiser-Walzer, op. 437

SCHUBERT–LISZT Ave Maria

SCHUBERT Erbkönig

SCHUBERT Bevezetés és variációk

az „Elszáradt virágok” című dal témájára, D. 802

SCHUBERT Pisztrángtötös

Balázs János zongora

Keller Quartet (Keller András, Környei Zsófia hegedű,
Szűcs Máté brácsa, **Fenyő László** cselló)

A Cziffra Fesztivál és a Concerto Budapest közös rendezésű koncertje.

Támogatók: Miniszterelnökség, Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.,
Kulturális és Innovációs Minisztérium

**concerto
BUDAPEST**

CZIFFRA
FESTIVAL

MINISZTERELNÖKSÉG

BETHLEN GÁBOR
Alap

March 20, 2026 Friday 19:30 Liszt Academy

BACH / BEETHOVEN / BRAHMS // PLETNEV / ENGEGÅRD

J. S. BACH

Prelude and Fugue in D major, BWV 532 (arranged by Ottorino Respighi)

BEETHOVEN

Piano Concerto No. 1, in C major, Op. 15

BRAHMS

Symphony No. 2, Op. 73

Mikhail Pletnev piano

Conductor: **Arvid Engegård**

Returning to Concerto Budapest to take the stage together to perform a programme of Bach, Beethoven and Brahms at this concert will be two popular – indeed audience favourites – recurring guest artists: the Russian Mikhail Pletnev and Norway's Arvid Engegård. Although the exact year when Bach composed his Prelude and Fugue in D major remains unconfirmed, there is no doubt that it was in 1929, more than two centuries later, that Ottorino Respighi crafted his amazing orchestral arrangement. Beethoven's fifth and final completed piano concerto, written in E-flat major, is a truly grand work, and its conclusion suggests a surprisingly serene farewell to the genre. Comprising the second part of the concert, Brahms's Second Symphony, exudes such a sense of harmony towards the listener that it truly does sound as if it were written for a happy young couple, as the composer himself once described the work.

concerto BUDAPEST

 concertobudapest.hu

 [concertobudapest](https://www.instagram.com/concertobudapest)

 [concerto_budapest](https://www.facebook.com/concerto_budapest)

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

DEMJÁN SÁNDOR
ALAPÍTVÁNY